

dog var én Plet i Verden, hvor man satte sig imod at staa stille eller gaa tilbage; hvor man *vilde* frem, selv under de vanskeligste Forhold.

Jeg har altid elsket Danmark; nu elsker jeg det lille Land, der nordpaa mere end nogen Sinde.

Sig det til Deres Landsmænd.

Nu bliver den næste store Ting det at se, hvordan de danske Kvinder bruger deres Valgret — —

— »Naar de amerikanske Kvinder i alle de Forenede Stater kommer op paa Siden af deres danske Søstre, spørger De. Ja, heri Staten New York skal det afgøres den 2. November i Aar, om denne Del af Amerikas Kvinder skal naa frem til det samme Sted, hvor vore danske Søstre nu staar; eller om vi fremdeles skal anvende Kræfter, Energi og Penge paa at kæmpe for vor første Borgerret i Staten i Stedet for at anvende dem i Arbejde for Statens Fremgang og Udvikling.

Vi sætter denne Gang, og som al drig før, alle de Kræfter ind, som vi kan vække og vinde for vor Sag, og som vi kan opbyde i os selv.

Hele Staten er delt i Kampagne-Distrikter; der holdes Tusinder af Møder rundt omkring i alle Byer og Landsbyer; i Lokaler, paa Gader, i Værksteder, paa Fabrikker og overalt, hvor vi kan komme til. Der sendes Strømme og Ladninger ud af Tryksager; der skrives i alle Aviser næsten daglig, enten for eller imod. Imod' besørger vore Modstandere, men ogsaa derved agiteres der. Den betydningsfuldeste Del af vor Agitation er maaske dog Husbesøgene. 5000 Kvinder gaar daglig ud, 2 og 2, fra Hus til Hus og taler med hver enkelt af de Mænd, som den 2. Nov. skal afgive sin Stemme for eller imod Kvinders Valgret. Af alle Vælgere afkræves et bestemt Svar, og de føres alle til Bogs under en af tre Rubrikker: Tilhænger, Modstander eller Ligegyldig. Hos Modstandere og Ligegyldige efterlades Litteratur, fyldt med Tal og Kendsgerninger fra de Stater, hvor Kvinder har politisk Valgret.

Hele vort Agitationsarbejde er klart og fast organiseret, lige ud til de mindste Enkeltheder og fjerneste Forgreninger. Vi har 20 Organisationer i Marken; hele Staten er delt imellem dem, og de rejser uophørlig rundt og organiserer lokale Valgretsforeninger til Kampagne-Stationer, hvorfra Agitationen kan føres ud i hver Krog og naa hvert Hus og hver Vælger.

Den 12. Oktober skal der være en Kæmpe-Parade igennem New York, og den skal kulminere i et mægtigt Massemøde.

Mændene hjælper os godt; vi har mange Tilhængere blandt dem; de støtter os ved Møder, med Avisartikler, ved Agitation i Tog og Sporvogne paa Vej til og fra deres Arbejde, og paa mange andre Maader. De støtter os ogsaa med Penge. Dog kommer vore fleste og største Bidrag fra Kvinder.

Vi har nu faaet 150,000 Dollars (Et Hundrede og halvtreds) ind til vor Valgretskampagne; af dem kom de 15,000 Dollars ind ved en enkelt Sammenkomst heri New York, hvor over 1000 aktive Deltagere i Kampagnen var til Stede, de fleste Kvinder.

— »Naar saameget sættes ind, maa Sejren da være vis.»

— Mrs. Chapman Catt lukker Læberne tæt sammen og ser ud som en Sfinx. —

»Hvad der er imod os?»

Svaret kommer med en for hende meget usædvanlig Hurtighed og Hefthighed — »alt hvad der findes af Last i denne Stat. Alle Drikke-Trafikkens Kræfter, og de er overordentlig politisk stærke i dette Land; alle dem, der fabrikkerer, sælger eller paa anden Vis profiterer af det størst mulige Forbrug af Alkohol. Prostitution og Hvid Slavehandel er imod os. Uvidenhed og Dumhed er imod os —

— Vor Samtale bliver brat afbrudt. Vognen venter, som skal føre Mrs. Chapman Catt til Stationen, og derfra ud til en hurtig Rejse til alle de vigtigste Centre. Der venter hende anstrængende Dage. Hver Dag Rejser, Komitémøder, og meget andet; hver Aften offentlige Møder. —

»Paa paa Dem selv. Husk paa, at efter den 2. November, og efter Krigen vil den internationale Alliance atter kræve Deres Arbejde og Deres Personlighed. Efter alt, hvad der er brudt sammen af Internationalisme i denne forbandede Krigstid, vil enhver, der kan arbejde paa at hele det brudte, være en Velsignelse i Verden — —

Hun vinker et ja og et Løfte, og saa forsvinder Vognen i Gadens Larm og Trængsel med den Kvinde, der mere end de fleste har Evner og Gaver til at sammensmelte det tilsyneladende uforenelige og faa Harmoni og Sympathi til at gro.

p. t. New York, Juni 1915.

Helene Berg.

Hilsen til de danske Kvinder paa deres politiske Myndighedsdag.

Længe læste vi det gamle Vers:

Fra Graven Margarethe
Smiler til Nordens Mænd.

Men stod hun i denne Stund op af Graven, mon hun da vilde smile mod Nordens Mænd, som saaledes har forfusket hendes store Dronningetanke?

Nej, stod hun i Dag blandt Danmarks Kvinder, da vilde det være mod dem, hun vendte sit kloge, glade Smil — i Haab om, at de, og hele Nordens Kvinder, med større Visdom og rigere Varme end Mændene atter vil optage hendes store og uforgængelige Tanke om et enigt og samvirkende Nord.

Nu, da de nordiske Kvinder — med Undtagelse af de svenske — er bleven politisk myndige, er det deres Sag at søge at virkeliggøre denne Samhørighedstanke, som er udsprunget af en Kvindes Sjæl, og som er den eneste storpolitiske Tanke, som vi nordiske Folk, indtil videre, kan og bør virke for.

I Danmark, som overalt i Verden, er der nu Brug for alle gode Kvindeskræfter; thi det store Problem er overalt dette: at *menneskeliggøre Menneskeheden*. Ikke blot at skabe menneskeverdige Livsforhold for alle. Nej, at gøre alle Folkeslags Børn til Mennesker i Aand og Sandhed.

Lige saa lidt som et Menneskeliv tændes uden Fader og Moder, lige saa lidt bliver et Folk menneskeligt, uden at dets Kvinder som dets Mænd tager Del i de Beslutninger og Handlinger, som angiver Retningen af Folkets Udvikling.

Maatte I, kære danske Søstre, kunne bidrage til Sejr for den Sandhed, som endnu hører til de forsmaaede, at Retfærdighed og Samarbejde i hvert Land og mellem alle Lande er den eneste virkelige Statsvisdom. Da vil I gennem Eders nye Ret sætte Mærke i Eders Lands Udvikling!

Dette haaber Eders — — politisk umyndige — — svenske Søster

Ellen Key.

I Rösträtt för Kvinnor 1/7 1915.